

[Starcke.]

Vi vilde ønske, at alle de gode Mænd inden for Venstre og Det radikale Venstre, der er enige med os i, at Handelens Frigørelse og Restriktionernes Ophævelse er en vigtig og paatrængende Opgave, vilde være i Stand til at præge Regeringens Politik noget mere. Vi vilde ønske, at de vilde forstaa, at Monopolernes Ophævelse er det første Skridt til at gøre denne Opgaves Løsning mulig.

Skattebevillingsretten i Folkets Haand er en af Folkestyrets Hovedhjørnesteene, men dels maa selve Skatteudskrivningen hvile paa et retfærdigt Grundlag og ikke blot være Udtryk for Statens Magt til at tage, hvad der passer den, og dels maa den private Skattebevillingsret, som Monopolerne er Udtryk for, bringes til Ophør. Jordmonopolets og Kreditsystemets Ret til privat at beskatte det arbejdende Folk igennem Opkrævningen af Jordrenten undergraver Folkestyret. Toldmonopolets og Protektionismens Ret til privat at beskatte Forbrugerne, Husmødrene, Hjemmene, Børnene ødelægger Demokratiet.

I Regeringens hidtidige Politik i dette Aar har der ikke været Tegn til, at den vil gøre noget for Folkets, for Handelens, for Erhvervslivets Frigørelse. I Rigsdagens Virksomhed i det forløbne Aar har der kun været meget faa Lyspunkter. Desværre har den gamle Frihandelsmand Andreas Peschke Køedt's Ord fuld Aktualitet i Dag. Jeg skal slutte med hans Ord, og jeg skal slutte mig til hans Ord:

„Vi takker rørt vor Rigsdag for Maalet, vi har naaet. Af Højre blev vi plyndret, af Venstre blev vi flaaet. Vi klinker med de store og nikker til de smaa, og klipper saa de mange til Fordel for de faa.“

Christmas Møller: Naar jeg i Dag tager Ordet, er det for at sige nogle Ord om Spørgsmaalet Sydslesvig. Jeg mener ikke, det kan nøjes med den Opmærksomhed, Ordførerne for de store Partier har skænket det. Ganske vist kan jeg kun tale som menigt Medlem af dette høje Ting, men til Gengæld har jeg den Lykke at kunne tale fra Leveren.

Meget ser anderledes ud i Danmark i Dag, end det for 2 Aar siden blev troet, ønsket og forudsagt, at det vilde komme til at se ud. Det gaar med os som med Verden: Øjeblikket har mange Plager og Fremtiden ligger hen i en Uvished, som mere mærkner end lysner.

Om vore politiske Forhold gælder det,

at vi befinder os i en Slags ustadig og upaalidelig Ligevægt, der mere peger mod Skærpelse af Modsætninger end mod folkelig Samling. Det vilde under disse Omstændigheder være en Lykke, om vi i hvert Fald havde en stor Sag, en i særlig Forstand national Sag og Opgave, der hævede sig som et Enhedsmærke over Splittelsen. Sagen og Opgaven har Krigen skabt for os i Sydslesvig, men netop denne Sag og denne Opgave er blevet et slaaende Eksempel paa Ustabilitet og Forvirring, hvor Fasthed og Klarhed burde herske. Det varsler ikke godt for vor Evne til at løse andre Opgaver, der kræver folkelig Indsats, og det kan koste os Medbestemmelsesretten over et vitalt Problem i vor nationale og statslige Fremtid. Der er nu forløbet mere end 2 Aar, siden Samlingsregeringen Buhl i Trontalen af 9. Maj fastslog det befriede Danmarks Stilling til Mindretalsspørgsmaalene Nord og Syd for Grænsen. Regeringens Opfattelse var fast og klar. Selvbestemmelsesretten maatte raade i Verden. Den dansk-tyske Grænse laa fast, og understreges bør det med Henblik paa det Parti og de Politikere, som efter 1/2 Aars Forløb fik det øverste Ansvar i Staten, at hverken den nuværende Statsminister eller den nuværende Landbrugsminister som Medlemmer af Ministeriet Buhl havde en eneste Indvending at anføre over for Trontalens Ord. Om andre Ministre, f. Eks. om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, kan det dog anføres, at de ikke var helt tilfredse. Men fra de to daværende Venstreministre ikke et Muk.

Den sydslesvigske Politik førtes af Ministeriet Buhl frem i Enighed, og under Venstres Forespørgsel til Udenrigsministeren i 1945 fremhævedes det, at Venstre blot vilde sikre sig, at Udenrigsministeriet gjorde, hvad det kunde, for, hvad Forespørgeren, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, kaldte „det lille danske Mindretal“. Uden for Rigsdagen blev saavel af Partier som Foræninger Kravet om en anden Politik formuleret stærkere. Men Arbejdet udførtes paa Trontalens Grund.

Min korte Taletid tillader mig ikke at gennemgaa samtlige Faser i Udviklingen i det sidste 1 1/2 Aar. Personlig maa jeg nøjes med at angive min egen Stilling, og det gjorde jeg den 9. Juli 1946. Under Debatten sagde jeg da, Sp. 7048 — jeg beder om Tilladelse til et længere og senere til et kortere Citat —:

„Kun to klare Standpunkter er mulige. Det ene er givet med Troen paa en næsten omgaaende Fordanskning af Sydslesvig og maa føre til et Krav om, at